

FELIX BALTZER
ISPUNJENJE PRAZINOM

26.04. - 20.05.2007., GALERIJA AŽ, ŽITNJAK 53

Otvorenje izložbe u četvrtak, 26.04., u 19 sati

Rad njemačkog kipara Felixa Baltzera neprestana je potraga za sadržajem unutar materijala koji je odabran za istraživanje i obradu. Ne radi se tu o otkrivanju novih mogućnosti i formi koje sam materijal nudi, o načinima obrade i pristupa površini ili nekome posebnom tretmanu epiderme istoga, više se u njegovu slučaju radi o poniranju u onoga ili one koji su materijal koristili ili obrađivali.

Materijal ili sama materija je kod Felixa sporedna stvar, gotovo tranzitni medij preko kojega se dolazi do novoga iskustva i sadržaja. Fascinacija alatom, sredstvima za obradu, sirovom površinom koja nastaje nakon što alat učini svoje ili nađenim okvirima ženskih torbica, autoru služi kao sredstvo mentalnog putovanja, gdje on otkriva značenja koja proizlaze iz ispune nađenog i zatečenog. Ispunjavanje okvira u ovim, i forme koje nastaju rezovima raznih alata u njegovim prošlim radovima, odraz su njegove svjesne želje da *iskusi osjetila i percepciju svijeta drugih*, bilo to svjesnih ili potpuno nesvjesnih bića i stvari. Koristeći novostečenu situaciju u sredini u kojoj se pojavljuje kao *'turist sa zadatkom'*, gdje promatra objekte i ljude oslobođen svih konotacija koje oni sa sobom nose onima koji svakodnevno u toj sredini žive i djeluju, Felix Baltzer poput predanog gradskog čistača traga za ostacima osobnosti na kojima su vidljivi rezovi prošlih vremena i tragovi mrtvih ideologija. Okviri ženskih torbica nađeni na cesti u ogromnim količinama, gotovo na tragu dadaističkih ready made-ova, kao da su sudbinski čekali stranca da im da novu ulogu, a istovremeno mu poslužili da nakratko utaži svoju glad i želju za istraživanjem i iskustvom bivanja nekoga drugoga. Poigravajući se sa ulogom bivših vlasnica torbica i tretirajući ostatke torbica kao zidne okvire dajući im tako novu funkciju, vidljiva je namjera da se materijalni sadržaj torbica pretvori u doživljaj i vizualno iskustvo koje su njihove vlasnice možda i jednom proživljavale. Ulazeći tako u autorski prostor gdje u nepoznatoj sredini pokušava iščitati misli i osjećaje možebitnih vlasnica torbica, Felix postaje mentalni putnik i redatelj samo svoga individualnog osjećaja i opetovane potrebe da prođe, doživi i bude nakratko ispunjen drugim.

Predmeti koji su svojom uporabnom vrijednošću odavno dali svoje najbolje, te su svedeni samo na metalni okvir, otvaraju se sada poput škrinje iz koje vrišti intimnost prema promatraču. Ispunjavanje praznine tih okvira intimnosti svedeno je na igru u kojoj se isprepliče doživljaj grada iz očiju jednog stranca i istovremeni pokušaj tog stranca za pronalaženjem i hvatanjem memorije, koja je jednom postojala unutar intime onih koji su damske torbice doista koristili u njihovoj primarnoj funkciji. Bilo da se izražava u 'tvrdome' materijalu ili da se više bavi umjetnošću u plinovitoj stanju, koja za početak postavlja i nadređuje koncept nad materijom, Felix se drži istih postupaka i taktike. Polagano predavanje vlastitoj opsesiji bivanja drugoga i ispunjavanja praznine sadržajem odvija se stupnjevito i oprezno. Kako se njegova opsesija sve više oslobađa kroz savladavanje straha od prošlih vlasnica ili korisnika predmeta, tako i radovi postaju otvorenijima i 'slobodnijima'. Poput memorijskog kreativnog svrdla sve dublje i detaljnije prodirući u njihovu/njegovu intimu, te nesmetano prelazeći od neutralnih arhitektonskih motiva do mekanih pornografskih slika sakrivenih u svačijoj glavi u većoj ili manjoj mjeri, pred nama se otkriva nečija unutarnja stvarnost izvučena na površinu i ponovo sastavljena iz novih starih komada. Jednostavno ispunjavanje praznine nađenih okvira postaje tako autorski postupak u kojem on pronalazi osobni *'raison d'etre'* - kroz ispunjenje Prazninom.

Miješanjem artefakata iz nedavne prošlosti s isječcima iz tiska nešto novijih datuma, koji se kolažno dodaju na fotografije s motivima reprezentativne arhitekture jednog ipak kolonizatorskoga doba, autor je u potpunosti oslobođen značenja koja isti nose za domaći puk. Kroz takvu 'instant slobodu' on u motivima svog lutanja jednostavno pronalazi arhetipove za kojima traga - ženu, muškarca, zanimljivu igru formi ili jednostavno traži odgovor na pokoji ukras sa okvira. Takvo blaženo neznanje i kandidsko poniranje u stvarnost i povijest zemlje u kojoj gostuje, terapija je i ispit na kojem domaći puk ima priliku trenirati svoj, značenjima i porukama opterećen odnos sa stvarnošću u kojoj živi i radi. Čitanje značenja iz njegovih radova izloženih u Galeriji AŽ oslobođeno je surovih političkih konotacija i može se jedino svesti na autorov 'obračun' sa vremenima i prostorima u kojima se nalazi i sa onim što je u tome nepromjenjivo - ljudsko tijelo, direktnost i snaga ženske nagosti i naša znatiželja za pogledom u intimnost drugoga. Hrabrost autora da putuje svim prostranstvima slobode izražavanja nevezana uz rod, porijeklo, nacionalnost, pa čak i formu, tj. životni oblik kroz koji se promatra i pokušava doživjeti svijet, te traganje za prikladnim medijem izražavanja tih iskustava kreativni je *'modus operandi'* Felixa Baltzera.*

Emil Matešić

* 2002. Baltzer je izložio skulpture koji su predstavljale u gipsu odlivena staništa miševa i hrčaka koji su oni izdubili u spužvi.

Felix Baltzer rođen je 1965. u Wupertalu, Njemačka. Živi i radi u Dusseldorfu. 1988. - 1995. studira na Kunstakademie Dusseldorf, majstorska radionica u klasi Tony Cragga. 1990. zahvaljujući stipendiji DAADa (Njemačka akademska služba za razmjenu) odlazi u Trinidad i Tobago gdje sudjeluje aktivno u radu kiparske radionice na Sveučilištu. 1991. osvaja nagradu 'Markus Lupertz' za skulpturu 'Pas'. 1998. osvaja nagradu žirija i publike na 'Bergische Kunstausstellung' za skulpturu 'Autoportret'. U razdoblju od 1997. do 2007. imao je samostalne izložbe u Europi i Japanu (Bern, Dusseldorf, Wuppertal, Solingen, Tokyo). Sudjelovao je na više od 40-tak grupnih izložbi širom svijeta.

Rezidencija Felixa Baltzera u Atelierima Žitnjak dio je programa kulturne suradnje i razmjene Dusseldorfa i Zagreba. Izložba je potpomognuta sredstvima Gradskog ureda za obrazovanje, kulturu i šport. Voditeljica programa međunarodne razmjene umjetnika: Vlasta Gracin.

Kustos izložbe: Emil Matešić